

F. t. I. vedr. straffeloven og lov om social service

samlet gennemgang af disse overvejelser henvises til rapporten s. 143-146.

Det er ekspertgruppens opfattelse, at en konvertering alene må antages at ville udløse en kortere eller måske slet ingen ubetinget fængselsstraf, og at udsigten til en sådan omsætning derfor næppe vil virke afskrækkende på unge, der ikke ønsker at deltage positivt i gennemførelse af ungdomssanktionen. Bl.a. på denne baggrund har ekspertgruppen ikke stillet forslag om, at en ungdomssanktion i forhold til unge, der under afviklingen af sanktionen viser sig at være uimodtagelige, skal kunne omsættes til en ubetinget fængselsstraf.

Ekspertgruppen er opmærksom på de problemer for behandlingsmiljøet på de sociale institutioner, som den manglende konverteringsmulighed i visse – forhåbentlig få – tilfælde kan medføre. Ekspertgruppen har dog fundet, at de muligheder, som en ungdomssanktion indeholder f.eks. med hensyn til tilbageførsel til sikret afdeling, i de fleste tilfælde må antages at være egnede til at løse eller i hvert fald at afhjælpe de problemer, som modvillige unge kan give anledning til. Der vil også være mulighed for at fjerne den pågældende fra de andre unge for at undgå en negativ påvirkning af behandlingsmiljøet.

4.2.8. Ny kriminalitet

Hvis en person, der er undergivet en ungdomssanktion, begår ny kriminalitet, må der tages stilling til, hvilken betydning det skal have for ungdomssanktionen.

Det bemærkes indledningsvis, at ekspertgruppens forslag til en ungdomssanktion ikke har karakter af en betinget dom, der efter bestemmelsen i straffelovens § 61, stk. 2, kan blive udløst ved ny kriminalitet, således at der kan blive udmålt en fællesstraf for både den oprindeligt pådømte kriminalitet og den nye kriminalitet. Det indebærer, at der i straffastsættelsen i forbindelse med ny kriminalitet efter en dom til ungdomssanktion ikke skal indgå en strafdel hidrørende fra den ikke fuldt ud afviklede ungdomssanktion. Dette udelukker selvsagt ikke, at det ved straffastsættelsen for den nye kriminalitet kan indgå som en skærpende omstændighed, at den nye kriminalitet er begået, mens vedkommende er undergivet en strafferetlig foranstaltning (ungdomssanktionen).

Det er ekspertgruppens opfattelse, at ny kriminalitet ikke bør indebære, at ungdomssanktionen bortfalder – men eventuelt afbrydes, hvis der i anledning af den nye kriminalitet sker varetægtsfængsling. Der henvises herved til det ovenfor anførte om ungdomssanktionen som en sanktion, som den unge normalt ikke kan

blive »smidt ud af«. Dette udgangspunkt må dog fra-vides ved grovere kriminalitet, hvor den unge står til en længerevarende ubetinget fængselsstraf. Om behandlingen af ny kriminalitet, der begås af unge, som er undergivet en ungdomssanktion henvises til rapporten s. 146-148 og til bemærkningerne til lovforslgets § 1, nr. 1.

4.3. Regeringens overvejelser

4.3.1. Ekspertgruppens forslag

Regeringen kan af de af flertallet i ekspertgruppen anførte grunde tiltræde, at der i straffeloven indføres mulighed for at idømme unge lovovertrædere en ungdomssanktion.

Det er således også regeringens opfattelse, at det selv med en fuld udnyttelse af de eksisterende indgrebsmuligheder ikke i alle tilfælde vil være muligt i tilstrækkeligt omfang at imødekomme behovet for at kunne gennemføre en fastholdelse, der kan beskytte det omgivende samfund mod ny kriminalitet og på samme tid give mulighed for at iværksætte og gennemføre en behandling, der på længere sigt kan være egnet til at resocialisere den unge.

For så vidt angår spørgsmålet om afgrænsningen af strafkravet i forhold til målgruppen for en ungdomssanktion er regeringen enig med ekspertgruppen i, at ungdomssanktionen bør kunne anvendes i sager, hvor domstolene i dag ville idømme en ubetinget fængselsstraf i intervallet fra 30 dage op til ca. 1 år. Regeringen er endvidere enig med ekspertgruppen i, at det ikke bør være udelukket at anvende sanktionen over for unge, der står til en lidt længere fængselsstraf, f.eks. på 1 år og 6 måneder, hvis ungdomssanktionen anses for mere formålstjenlig end almindelig fængselsstraf. Regeringen kan således tiltræde ekspertgruppens overvejelser vedrørende overgrænsen for strafkravet.

Ekspertgruppen har med hensyn til angivelsen af en undergrænse bemærket, at hvis sagen kan afgøres med bøde, tiltalefrafald (eventuelt med ungdomskontrakt), betinget dom eller dom til samfundstjeneste, så kommer ungdomssanktion ikke på tale. Disse sanktionstyper vil efter ekspertgruppens opfattelse dog næppe være relevante i forhold til unge, der både opfylder beskrivelsen af den sociale profil og kriminalitetskravet (jf. pkt. 3.2.1. ovenfor).

Regeringen kan tiltræde disse synspunkter. Man må dog i den forbindelse være opmærksom på, at grænsen mellem ubetinget og betinget dom ikke er ganske skarp i retspraksis, og at selve eksistensen af den ny sanktionsform vil kunne påvirke sanktionsvalget i dette grænseområde.